

– at der indføres særlige sanktioner for unge kriminelle både over og under 15 år i form af f.eks. weekendsamfundstjeneste.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 48)

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Justitsministeren startede sin ordførertale med at sige, at årsagen til alle problemerne stort set var, at De Konservative og Venstre ikke havde gjort noget igennem alle de år, hvor de havde magten.

Jamen hvem var det, der ikke ville være med til at indføre en indslusningsløn, så unge kunne få fodfæste på arbejdsmarkedet og job? Det var jo Socialdemokratiet.

Hvem ville ikke være med til at aktivere unge straks efter ledighed? Det var Socialdemokratiet.

Hvem ville ikke være med til at stille større krav i folkeskoler og gymnasier, så unge var bedre forberedt til det moderne arbejdsliv? Det var Socialdemokratiet.

Hvem var det, der konstant lagde ekstra byrder på erhvervslivet, så vi mistede arbejdspladser? Det gjorde Socialdemokratiet. Og hvem er det, der år efter år har presset statens udgifter højere og højere op, så hver eneste ung i dette samfund skylder 160.000 kr. væk? Det er igen Socialdemokratiet, så Socialdemokratiet har et meget stort ansvar, og det kan justitsministeren ikke fralægge sig.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er snart ikke et øje tørt. Det lød nærmest, som om Det Konservative Folkeparti slet ikke havde haft nogen indflydelse i Danmark i de 10½ år, hvor det sad med regeringsansvaret, men sådan tror jeg ikke, resten af Det Konservative Folkeparti oplevede det. Jeg tror heller ikke, Det Konservative Folkepartis medlemmer vil mene, at den store indsats, den daværende konservative statsminister gennemførte for sit parti, var fuldstændig uden betydning. Det er ganske vist nok ikke mig, der skal stå her og tillægge hr. Poul Schlüters indsats som statsminister i Danmark stor vægt. Det plejer normalt at være med-

lemmerne af det pågældende parti selv, der tillægger det stor betydning, at man har haft regeringsansvar.

Jeg vil blot sige til hr. Helge Adam Møller, at lige netop det område, som har betydning for, om unge kommer ud i kriminalitet – altså den samlede ungdomspolitik – var ikke noget, der optog den daværende konservative leder af regeringen særlig meget. Jeg tror, hr. Helge Adam Møller erindrer – måske ikke fra sig selv, men fra et nærbeslægtet medlem af Folketinget, fru Eva Møller – at vi tilbragte mange, mange somre sammen med den daværende undervisningsminister og prøvede at presse ham til at skabe nogle flere pladser i uddannelsessystemet, flere praktikpladser og flere pladser på de erhvervsfaglige uddannelser. Hvert eneste år gennem en lang periode i 1980'erne løb vi panden mod en mur eller stod over for en lukket dør hver eneste gang, fordi den daværende minister ikke ønskede, at der skulle skabes uddannelsespladser, som var målrettet mod den offentlige sektor. Det var en rent ideologisk uddannelsespolitisk planlægning, der fandt sted.

Vi tillægger fortidens synder stor betydning, når vi i dag ser på unge, der er kommet ud på et skråplan, og jeg tror, at inderst inde er hr. Helge Adam Møller fuldstændig enig med mig: Hvis unge mennesker, der har passet deres ting gennem deres opvækst og gjort, som far og mor sagde, de skulle, oplever, at samfundet svigter sit ansvar for, at de får påbegyndt og færdiggjort deres uddannelse og får en kompetence, begynder de at miste troen på, at det er en fordel, at man lever op til sit ansvar.

Men jeg glæder mig da over, at Det Konservative Folkeparti gennem de seneste år har udvist en meget stor interesse for, at vi får etableret et tilstrækkeligt antal uddannelsespladser, så vi ikke fortsætter den kurs. Det skal Det Konservative Folkeparti ikke have utak for.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror, der er bred enighed i Folketinget om, at man med alle mulige midler skal forsøge at undgå kriminalitet, og derfor er jeg også enig i mange af de ting, der blev nævnt af både justitsministeren og socialministeren.

Men jeg tror, der er meget stor forskel på vores grundlæggende holdninger. Det er, som om de to ministre vælter hele skylden over på samfundet, og jeg vil gerne spørge – for det er jo